

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală : Pentru 1 an 30 lei; 6 luni 15 lei; 3 luni 8 lei.
In Districte : „ 1 an 36 lei; 6 luni 18 lei; 3 luni 10 lei.
In străinătate : „ 1 an 48 lei; 6 luni 24 lei; 3 luni 12 lei.

Director: D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrațiune, *Tipografia Stefan Mihălescu*, Strada Covaci, Nr. 14 și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris : La *Société Havas*, place de la Bourse, 8.
In Viena : La *Heinrich Schalek*, I, Wollzeile, 12, Biuroul Central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg : La *Adolf Steiner*, Gänsemarkt, No. 58, Biuroul de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pag. IV 30 bani. Reclame pe pagina III-a 2 lei.
Reclame pe pagina II-a 5 lei. Scrisorile nefrancate se refuză.
Articolii nepublicați nu se inapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

Prim-Redactor : STEF. C. MICHAILESCU.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele străine.

Alexandria, 25 Iuliu.

In urma neașteptatei sosiri a Chedivului în Cairo, corpul consular, care era să plece încă pe la începutul săptămânii trecute, a cerut strămutarea sa din Cairo. In toate consulatele gîmăntanele funcționarilor stau gata de plecare. Chiar și în ministerii toți s'au gătit de drum, așteptând numai reîntoarcerea Chedivului la Alexandria. Din partea vice-regelui s'a pus la dispozițiunea directorului poliției un milion de piastri pentru scopuri de bine-facere.

Viena, 25 Iuliu.

Din inițiativa mai multor guverne se va înființa în Geneva sau în Lugano un serviciu sanitar internațional, care va servi ca punct central pentru a anunța ce măsuri trebuiesc luate de fie-care Stat în parte, în cas de epidemie.

Londra 25 Iuliu

„Daily News” anunță din Berlin, că Poarta a anunțat condițiunile cu care e dispusă să intre în tripla alianță; acelea sunt identice, cu care a intrat și Italia în numita alianță.

Triest, 24 Iuliu.

Azi dimineață s'a lăsat vestea în oraș, că pe bordul unui vas de curând sosit în port s'ar fi ivit un cas de cholera. Căpitanul portului a dat imediat ordin pentru izolarea vasului și a comunicat primăriei, că pe vasul „Attrocita” s'a îmbolnăvit un matros d'o boală suspectă însoțită de vîrsături violente. Primăria a trimis imediat un doctor, care a constatat că bolnavul se află pe cale d'a se îndrepta și că boala lui nu e cholera adevărată. In urma acestei declarații medicale vasul fu liberat. Cu toate acestea se menține în oraș știrea despre ivirea cholerii, din care cauză în populațiune domnește o panică extraordinară.

Londra 24 Iuliu.

Cholera s'a ivit și între trupele engleze din Suez, ce nu de mult sosiră acolo din Cairo. S'au constatat patru casuri de moarte.

Londra, 24 Iuliu.

Eri a trecut un urgan teribil peste Mionosetta de Sud, Statul Wisconsin. Desastrela ce le-a pricinuit au fost îngrozitoare, omorând 60 și rănind peste 100 de înși. Uraganul a trântit de pe șine și un tren, din al cărui pasageri 34 s'au găsit morți.

Alexandria, 24 Iuliu.

Azi s'a constatat primul cas de moarte a unui european atins de cholera. Tîra oficială a mortalității de eri se urcă în Cairo la 495. Chedivul s'a reîntors la Alexandria după miezul nopții.

Berlin, 24 Iuliu.

„National Zeitung” scrie azi din nou asupra liniilor strategice din Galiția : Linia mijlocie a drumului de fier de la Ungrișch-Hradisch se va termina în Octobru, cu linia Trenchin-Silein. Proiectata linie e de mare importanță. Sayburch-Cracovia nici nu s'a început. Linia galițiană transversală la care se lucrează acum nu e d'o așa mare importanță strategică, de oare ce linia Tarnow-Perzmysl, ce merge cu ea paralel în Nord, nu e periclitată în timpul unui marș strategic.

Alexandria, 20 Iuliu 2 ore d. a.

Situațiunea s'a îndreptat numai intru atât în cât numărul doctorilor s'a mai sporit cu ceva. Ce privește măsurile de combatut epidemia, sunt foarte slabe și insuficient aplicate. Stradale și canalele nici nu șile poate inchipui cine-va în ce murdărie se află : cadavre de animale și tot felul de alte murdării zac aruncate afară inficiind aerul. Desinfectarea caselor, în cari au fost bolnavi sau morți de cholera, a fost până acum un lucru cu totul necunoscut, începându-se abia acum. In multe case arabe, azi parșite, se găsesc cadavre omenești intrate în totală descompunere. Miasmele ce es din aceste locuințe sunt atât de rele și insuportabile, în cât soldații egipteni refuză a scoate acele cadavre. Din cauza aceasta s'a și luat dispozițiune ca să se dea foc tuturor locuințelor sârce.

In cimitirile arabe cadavrele abia sunt îngroapate în pământ d'o urmă; în multe locuri se vedă miel coline, din care ese câte o mână sau un picior de la vr'un cadavru neîngropat bine. Poporațiunea demoralizată prin furia epidemiei, nu mai are timp să facă o groapă cum se cade, ci ridică puțin pământul, aruncă cadavrul și, după ce l'presară cu pământ, o ia la fuga, ca să scape cât mai curând din

cimitir. Polițaii postați la porțile cimitirilor înșiși demoralizați, lasă să se petreacă lucrurile cum se întâmplă.

Armata arabă din Cairo a început să sufere de cholera, din care cauză inspectorul medical, dr. Kessim bey, cere de urgență retragerea trupelor.

Cholera se întinde cu mare repeziune. Toate satele din jur sunt atinse de cholera. In Gizeh au murit 29 de oameni, și chiar în satul arab de la picioarele piramidelor celor mari, din pustia Sacharef, au murit eritrel oameni.

Serviciul Telegrafic al „României Libere”

27 Iuliu — 3 ore seara.

Constantinopol, 26 Iuliu

Carantinele pentru proveniențele din Egipt au fost urcate de la 15 la 20 de zile; fie vasele bănuite sau nebănuite, vor trebui afara de aceasta a suferi 24 de ore de observațiune la Dardanele.

Noul Ministru de interne, Eihem pașa a primit marele cordon al ordinului Nichami-Imtiaz.

(Havas).

A se vedea ultime scrieri pe pag. III-a.

București, 15 Iuliu.

Pe la finele lunii trecute, unul din cei mai distinși militari, și vestit inginer, a fost aspru lovit de guvernul țării sale.

Generalul Brialmont, autorul întăririlor Belgiei, a fost pus în neactivitate, în urma unui raport motivat către Rege.

Ori cât de însemnat ar fi fost omul, și ori cât de aspră s'îl fost pedepsa, intru nimic nu ne-ar fi emoționat, pe noi Români, incidentul unui ofițer belgian; tot ce să putea produce, era, negreșit, o impresiune în rândurile mai culte ale armatei noastre, în care generalul numără elevi.

Lucrurile însă nu s'au petrecut așa de simplu; o legătură intimă legând, în timpul din urmă, numele său de țara noastră, emoțiunea produsă în România întreagă, în fața măsurii severe ce s'a luat în contra ofițerului belgian, a fost adăncă, fiind rezultatul simpatiei ce densus inspirase și încrederea ce sădise în inimile noastre!

Mal' înainte de ori ce considerațiune, relativă la țara noastră, e bine să ne dăm seamă de importanța ce are și de situațiunea în care era acest om în țara lui.

Este fiul unuia din cei mai vechi generali ai Europei; bogat, de un caracter independent, talentat și activ, vestit prin valorosele sale lucrări de fortificație, atât executate cât și expuse în nenumărate și importante scrieri, Brialmont este unul din cei mai vestiți militari ai timpilor moderni, podoba și speranța armatei belgiene.

Încă de tîner, studiile sale serioase din școală, și munca cu care și le-a înmulțit și perfecționat singur în urmă, i-au pus pe frunte semnul celor aleși. La 1859, pe când era abia căpitan, proiectându-se fortificarea Belgiei, s'au pus la concurs lucrările mai multor ofițeri, superiori cea mai mare parte. In urma unei serioase examinări, și după ce renumitul Tottleben al Rusiei a fost invitat să și dea părerea, sistemul de fortificare al căpitanului Brialmont a fost găsit mai bun și adoptat.

Cetatea Anversului, acel pistol îndreptat vecinic în inima Angliei, și adăpostul în care ar fi concentrate forțele armate ale țării, în momente supreme, este executată de densus.

Această cheie a fortificațiunilor Belgiei, care trece drept cea mai tare cetate a Europei, este cea mai importantă lucrare a lui Brialmont; de și până astăzi nu i-a fost probată tăria, dar puterea morală a renumelui ei a contribuit și contribuie, fără indoială, să înlăture multe pericole și să curmeze multe pofte.

La caz de război, o armată numeroasă se poate apăra în Anvers în timp de ani întregi; așa că, această puternică citadelă ar ține în eșec o invasiune străină, fără să poată fi luată cu asalt sau silită să capituleze prin foamete, timp îndelungat.

Dar nu acis'a mărginit activitatea lui Brialmont. Tot așa de îndemnativ dacă ține condeiul său compasul, a dat la lumină importante tratate relative la fortificare și tactică. *La defense des États*, una din scrierile cu care a început a și deservii talentele militare, și în care a combătut ideile corpului de geniu francez, a făcut o adevărată revoluțiune în arta întăririlor; iar o altă operă, *La fortification polygonale*, a dat ultima lovitură sistemului francez de fortificație *bastionată*.

Pe lângă alte tratate de fortificație pasageră și de tactică, a tipărit, anul trecut, importanta sa lucrare, intitulată : *État militaire de la Belgique*. Această carte, scrisă cu multă francheță, energie și abnegațiune națională, admirată în alte țări, a produs cea mai adăncă emoțiune în țara lui; în ea arată armatei, guvernului și poporului, defectele organizării militare a Belgiei și să sili, într'un stil viguros și plin de pasiune pentru patria lui, să stimuleze spiritul națiunii ca să se intereseze mai mult de armată și d'ale armatei.

Toată această activitate, atât de produ etoare, și de mare folos țării sale, rădica repede pe Brialmont la pozițiunea excepțională de care se bucură; ast-fel că, acum, înainte d'a fi trecut în neactivitate, la vârsta de 48 de ani, era ofițer de stat-major, locotenent-general de divizie, inspector al fortificațiilor și al corpului de geniu!

Marile sale merite militare, caracterul independent care l'a făcut să spue verde ce gîndea, și să lovească energie și fără cruțare acolo unde credea de trebuință, franchețea cu care a vorbit și a scris în tot d'una, ori-cui și despre ori-ce, — toate acestea, i-au creat, pe lângă o reputațiune universală, o mulțime de vrăjmași prin sferile înalte civile și militare. Armata însă, cu corpul ofițeresc în frunte, afară de excepțiunii — nulițăți pismase, este toată în partea lui.

Actualul ministru de resbel, Gratry, puțin destoinic în cele militare, cu prea puțină popularitate în rândurile armatei, ajuns la postul ce ocupă, nu pe calea cea dreaptă, ci rădicat, poate, prin ajutorul puternic al neajunsurilor ce băntuesc partida liberală de acolo, și cam în genere liberalismul modern, este unul din inimicii vestitului general.

De altă parte, Belgia fiind o țară eminentamente industrială, spiritul public este puțin dispus să facă sacrificii pentru armată; între popor și oaste nu există, ca în alte țări, o legătură intimă; una se uită cu ochi răi la cea-laltă; până astăzi chiar, ideia serviciului militar obligator întâmpină rezistență în Belgia; ori-ce propunere d'a se cheltui bani pentru

armată este primită cu anevoință; cu ocaziunea întăririi orașului Anvers, acest proiect a găsit o mare rezistență în parlamente și în public, așa că a trebuit energia stăruitoare a lui Brialmont ca să poată reuși. Se înțelege foarte bine cum marele general belgian, și-a creat dușmani, sus puși, de oare-ce spiritul public este foarte primitor d'a adopta ori-ce critică în contra armatei, și, prin urmare, propriu să fie speculat de intriganți și de invidioși fără valoare...

Acesta este omul; aceasta i este reputațiunea, stabilită printre militarii distinși și printre oamenii de știință.

Incidentul din urmă, provocând un sgomot în jurul, numele său continuă să umple coloanele ziarelor, și să intereseze opiniunea publică.

Din raportul Postelnicului Frère-Orban către Rege, întemeiat pe referatul Spătarului către consiliul de miniștri, să vede că, pe lângă alte greșeli trecute ce i să impută, pedepsirea generalului Brialmont este provocată, mai ales, de faptul trecerii sale prin țara noastră, fără îngăduirea guvernului belgian.

N'avem noi să intrăm în amănunte; n'avem să judecăm dacă această pedeapsă este meritată sau nu, nici să i precizăm gradul de asprime; e o chestiune locală de disciplină. Lăsăm la o parte și faptul că, din raportul către Regele Leopold, rezultă că generalul Brialmont a făcut aluziune, în expunerea de motive ce i s'a cerut de către ministru, și la aprobarea ce avea de la Rege, care știa pentru ce venea în România...

Tot ce putem spune, este că ar fi de dorit ca știința, în genere, să n'aibă granițe; ca, după cum un literat sau un artist, poate răspândi lumina și gustul frumosului pretutindeni, nesupărat, și fără învoirea cui-va, așa și omul de știință, inginerul distins, să nu fie împedat, în exercițiul meseriei sale, de considerațiunii strimte de disciplină militară, și încă mai puțin de pretențiunile absurde ale politice.

Alta este însă partea care ne interesează, pe noi Români, în această afacere.

E fapt pozitiv că, atât anul trecut, cât și acum, generalul Brialmont a fost în țaranoastră. Era forțe cu puțință ca ofițerul de-a'i noștri să se fi adresat la densus, ca la un mare maestru, și să l' consulte în lucrările lor. Dar de aci, și până la patima cu care a fost lovit în cariera lui, ori-ce motivare a lovirei nu pare să aibă loc.

O scrisoare particulară însă, ce ne sosi din Bruxelles, ne-a dat cheia intrigei. Actualul ministru de resbel, Gratry, inamicul lui Brialmont, i căuta de mult acestuia noduri în papură. Șoind că înțelegeri între persoane sus puse, au avut de rezultat trecerea generalului prin Orient, a trebuit să facă o combinațiune, — nu prea recomandabilă oamenilor noștri de stat, — prin care, cu toate precauțiunile ce se luaseră în dosul plecării, nu prea în regulă, a generalului, el, ca ministru, să poată găsi motiv d'a cere socoteală pe calea formelor! In Belgia pare a fi acreditată presupunerea că densus a îndemnat pe Austria să facă presiune asupra guvernului belgian, ca acesta să fie silit a chema pe Brialmont și a l' sdrobi cu sofisticarea formelor și regulilor disciplinare...

Ei bine, dacă așa stă adevărul, apoi nu ne miră nici de cum incidentul de care e vorba; de o parte, dușmănie personală către general; de altă parte, dușmănie națională și tradițională către România.

A! să ia aminte vecinii noștri de peste munți!... De ce să tem, nu vor scăpa... Scopul nu și l'au ajuns. Pedepsirea lui Brialmont i înlesnește și i grăbește, poate, revenirea în țara la noi, acum când e simplu inginer civil!

Colonia românească din Bruxelles, făcînd vizită nedreptățiului general, a făcut un pas aprobat de întreaga națiune română; a manifestat indignarea ce colcăie în pepturile noastre în același timp cu simpatia ce avem pentru ilustrul strategist; a spus cuie vrea, sau cuie teme, s'auză, că spre inginerul belgian ne sunt îndreptate privirile și gîndurile!

Și dacă am căuta în fundul inimii noastre, am găsi, săpat într'un colț, și numele marelui străin, care ne va pune o temelie sănătoasă visurilor noastre naționale!

Unde e cu puțință ca acum, lovit în țara lui, Brialmont, mișcat de entuziamul cu care e așteptat, și va fi primit de noi, să se hotărască a nu ne mai părăsi, găsind o a doua patrie aici, și o părăhie puternică spre glorie, în armata românească!...

CRONICA ZILEI

M. M. L. L. Regele și Regina, au primit ieri în palatul dela Sinaia pe d. general Al. Anghelescu, comandantul corpului III de armată, care s'a prezentat spre a și lua concediul de plecare sa la băi în străinătate.

Cu această ocazie M. M. L. L. au invitat pe d. general la dejun.

D. general Dabija, ministrul lucrărilor publice s'a întors dela moșie și și-a re-luat portofoliul, încercându-se tot deodată și cu acela al departamentului de resbel, pe care, dupe cum se știe, are a l' purta ad-interim până la întoarcerea titularului spătar de la băi.

D. general Soboleff, ministrul de interne al Bulgariei, întorcîndu-se din Rusia, a trecut azi dimineață prin București mergînd la Rusciuk și de acolo la Sofia.

Consiliul de resbel al corpului II de armata, cu reședința în București, pe se-mestrul al 2-lea se compune după cum urmează : d. colonel Mărculescu, președinte; iar domnii maior Petrescu și Vasilescu împreună cu căpitanii Bălănescu și Vanghelle, membri.

Ieri, consiliul medical superior al armatei, s'a întrunit sub președinția d-lui general Dabija, ministru ad-interim la resbel, ocupându-se cu lucrările puse la ordinea zilei.

D. I. Calenderu, președintele consiliului de administrație al căilor ferate române, s'a întors de la Sinaia, unde a fost petru câte-va zile.

In curînd un vapor militar român va întreprinde o călătorie maritimă până la canalul de Suez, luînd pe bordul său, pe lângă echipagiul trebuincios, și pe nou-numiții sublocotenenți în flotilă, spre a face prima expedițiune navală.

Printe persoanele din elita Bucureștilor, cari au părăsit capitala spre a merge în străinătate, mai notăm și pe d-na Otetlișanu; d-sa a plecat ieri, fiind petrecută până la gară de numeroase familii amice.

La espozițiunea societății cooperatori-români, se zice, că e decisă a participa și M. S. Regina.

Mal' mare incurajare pentru inițiatorii acestei espozițiuni nici nu se putea aș-

tepta. Suntem siguri ca organizatorul ei se vor sili a merita si a fi demul de aceasta augusta buna-vointa si atentie.

Membrii comisiei examinatoare pentru admiterea elevilor in scoalele militare din Iasi si Craiova, terminandu-si aici lucrarile, dupa cum s'a anunat deja, au plecat azi la Craiova, spre a examina si acolo alta serie de concurenti.

Apared in „Monitorul oficial“ de azi (No. 81), decretul de numirea membrilor consiliului general al instructiunii publice, si fiind-a in unul din numerele trecute ale ziarului nostru, nu am publicat si numele membrilor din partea invetamintului primar, ci numai ale celor laiti, le dam azi pe a-le tuturor, dupa cum figureaza in decret, si anume:

D-nii Alexandru Venescu, Elefterie Ropala si Ion Parvulescu din partea invetamintului primar;

D-nii G. Dem. Teodorescu, preotul Branescu, N. Crapelianu, I. Popescu si Em. Leonescu din partea invetamintului secundar;

D-nii I. Craciunescu, doctorul Severin si C. Leonardescu din partea invetamintului superior;

D. colonel C. I. Bratianu din partea scoalei militare;

D-nii C. Troteanu, A. Lambrior si I. Bombacila din partea invetamintului privat;

P. S. S. Melchisedec, episcopul de Roman, si P. S. S. Ghendie, episcopul de Argeș, din partea inaltului cler.

Concentrarile pentru manevrele armatei vor incepe la 15 August, si in curs de o luna, adica pana la 15 Septembrie, se vor face numai exercitii parțiale de detasamente. In acest interval vor lua parte la concentrare numai jumetatea efectivului trupurilor, iar de la 15 Sept. pana la 15 Octombrie, cea-alta jumetate.

Reservistii inca vor fi concentrati la 20 Septembrie.

In urma vor fi mari manevre generale pe divisiuni.

D. medic de arondisment Ionescu, s'a numit definitiv in postul de medic al penitenciarului Slanic.

D. Ioan I. Coandă, bacalaureat, student al facultatii de drept si actual copist in directia generala a serviciului sanitar, s'a numit in functiunea de verificator, in administratiunea centrala a finanelor.

D. Mihail Rodocalat, doctor in stiintele politice si administrative, s'a numit in functiunea de controlor si comptabil al județului Covurlui.

D. C. D. Stanculescu, s'a numit la casieria județului Romanat, in functiunea de verificator de clasa II, in locul d-lui I. M. Macarescu, trecut in alta functiune.

Comandantul companiei II sanitare, capitanul Mănoescu, a incetat grabnic din viata, in urma unei congestiuni cerebrale.

Sub titlul: „Inca o societate escluzivistă“, un ziar evreesc din capitala, care exceleaza prin aroganta, scrie urmatoarele:

„Pe cat aflam e in ajun de a se infilita o societate a tuturor comerciantilor romani din tara, cu scop de ajutor reciproc. Societatea spera a putea atinge numărul de 2000 membrii—largind intelesul de comerciant nu numai la bancheri, ci si la tot felul de meseriași. De alta parte intelegand prin comerciant român, numai pe acela ce e de rit ortodox, ba mai mult, in acelaș timp și cetățean român.

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 15 Iuliu —

46

GEORGES OHNET

CONTESSA SARAH

Cu gestul, contele opri pe Severac și, aratându-i un scaun:

— Ah! scumpul meu amic, să vorbim puțin, zise el cu blândete. Pentru că nu mai ești acum sub mâna mea, nu e un cuvânt ca să nu mai mă informez despre tine. Iată un an de când măl parăsit. Care îți sunt intențiunile pentru viitor?

— Apoi, generale, mă voi întoarce la postul meu.

— Dar dacă aș găsi un mijloc ca să poți rămănea în Franța? Ai făcut o campanie, ai fost grav rănit, ai tot dreptul la un serviciu mai ușor; generalul Montaigu, vechiul meu șef de stat major, te va lua lângă dănsul dacă vrei; mă însărcinez eu cu acest lucru...

„Societatea, care și-a votat acest statut escluzivist a hotărît să emită acțiuni, pe care va avea drept să și le procure ori și cine. E de prisos să adăogăm că ar fi un ce absurd ca negociatorii de rit mozaic, cari reprezintă adevăratul neșoi român, să cumpere fițiicile acestei societăți.”

Va să zică, Românii nu trebuie să facă nimic fără jidanii! Pretențiunea aceasta e mai mult de cât obraznică.

Până când tot ast-fel, domnilor de la „Fraternitatea?...!!!

Comunele rurale Odaia, Salcia, Șegarcea-din-deal, Uda-Păciurei din jud. Teleorman și Vasăanii din jud. Suceava, s'au autorizat a percepe câte două zecimi, cele de întâiu asupra contribuțiilor directe, iar cea din urmă asupra taxei licențelor.

Art. 159 din regulamentul postal s'a modificat in modul următor:

„Oficiul de destinațiune, indată după primirea mandatului postal, îl va înregistra in condică, îl va viza aplicând și stampila de zi a oficiului și îl va trimite printr'un conductor responsabil; acest conductor, asigurându-se de identitatea personală a adresantului cu toate precauțiunile necesare, va exige acestuia a subscris mandatului chiar in prezența sa, și in acelaș timp se va contra-semna mandatul și de către conductor, care prin această procedură își asumă răspunderea că mandatul a fost liberat chiar in numele adresantului, dupe care, liberându-i mandatul, adresantul se va prezinta cu dănsul la postă spre a primi banii, in persoana, acolo unde nu a fost conductor responsabil; iar la oficiurile unde sunt conductorii responsabili, mandatele se pot achita și prin intermediar.”

Aseară s'a deschis și grădina Stavri. Directorul trupei d'acolo este un om norocos; lucrul nu e de mirare, tot-d-a-una a fost așa. D. Ionescu, are o legendă formată in jurul numelui său. A fost de ajuns să apeleze la publicul capitalei și lume destulă a răspuns la apelul său. In fața nenumăratelor grădini publice și cu toate cele alte trei grădini — teatre : Dacia, Rașca, Eldorado, — localul Stavri a atras mulți spectatori, așa cum rar vedem cele alte grădini.

Spectacolul a fost foarte vesel. O comedie într'un act, foarte bine executată : Umbrela lui Oscar; un Intermediu vocal și actul d-lui Alexandri Piatra din Casă. Publicul a rămas mulțumit.

CEȘTIUNEA DUNAREI

„Mémoires diplomatiques“, un organ de presă, ale cărui informațiuni adeseori au calitatea d'a fi desmiștite a doua zi, a adus o știre, după care s'ar intruni in Londra ambasadorii Puterilor într'o conferință, pentru a supune unei revizuirii tractatul dunărean incheiat la Londra, acum câte-va luni, fără participarea României.

Numitul ziar diplomatic a adăos la informațiunea sa, că reprezentantele României, actualmente principele Ghica, va fi invitat să ia parte la proiectata conferință, ce va avea însă un caracter privat. Ambasadorii acreditați pe lângă guvernul din Londra sper, că in chipul acesta, vor putea influența asupra României, făcându-o ca să renunțe la atitudinea ei de până acum, față cu decisiunile luate in chestiunea Dunării de jos. Informațiunile ziarului „Pester Lloyd“ luate direct de la ministrul de esterne din Viena, desmint și reia data de „Mémoires diplomatiques“. Tot asemenea de neadeverată e și

rea dată de un ziar francez din România, că ministrul de esterne Sturdza, ar fi asigurat a oare care guvern, că România va primi, cu oare-cari mici modificări, tratatul de la Londra in chestiunea Dunăreană.

In fața acestor știri nu se poate zice alta de cât, că in timpul din urmă între Puteri nu s'a negociat nimic in chestiunea dunăreană, și că prin urmare foaia franceză din Paris și cea din București sunt rău informate.

Tot in privința notiței publicate in „Mémoires diplomatiques“ se exprimă și „Allgemeine Zeitung“ din Viena astfel : Ziarul „M. D.“ nu prea reușește cu încercarea d'a deschide chestiunii Dunărene noi perspective, căci încredințând o ulterioară acțiune unei conferințe private, dovedește prin aceasta că nu cunoaște nici formele politice. Pentru că, o conferință sa e oficială și atunci nu poate să aibă un caracter privat, sau se mărginește in limitele unui schimb confidențial de idei și atunci decisiunile ei nu pot avea un caracter oficial.

DIN AFARA

Francia

In privința numirii lui Waddington ministru plenipotențiar la Londra, scrie și „République Française“ un articol in care recunoaște meritele noului ambasador pentru buna intelegere dintre Anglia și Francia. Numitul ziar, care nu prea are ochi de cumătră cu d. de Waddington, aducându-i a-minte de cuvintele lui Gambetta : «Nu rupeți nici o dată prietenia cu Anglia, coste ea cât va costa», continuă :

In momentele prin cari trecem, sunt multe pricinile de frecare, ba și de «iritare» între cele două popoare. E vorba să se îndrepte acest rău, unșind osia ca să nu scărție, și d. de Waddington poate să eșeleze in misiunea ce i s'a încredințat. Inezestrat de la natură cu un temperament rece și liniștit, dănsul va ști cât face un pas și cât valorează un cuvânt, într'un moment potrivit. Și nimenea nu se va mira dincolo de Canal, dacă i se va zice guvernului englez din partea noastră atât, cât trebuie să i se zică. Li se va da să priceapă Englezilor, că sunt neînțelegeri, cari ușor se pot aplana, dacă e ceva bună-vointă la mijloc.

Intre aceste neînțelegeri e una ce nu va rămănea lung timp la ordinea zilei, dacă d. de Waddington va afla ocaziune să deschidă vorba despre ea. Dacă se vor găsi in Anglia bărbați cari cred că Francia ar fi decisă, să dimisioneze ca mare Putere și națiune independentă, d. Waddington i va lumina. Dacă nu prea facem gălagie pentru drepturile noastre și nu ne provocăm in tot momentul la ele, nu urmeză că am perdut dreptăa lor apreciere, și că nu le putem invoca in gura mare, indată ce va fi nevoia de una ca acesta. Nici nu amenințăm, nici nu ne e frică, suntem deciși să observăm a atitudine de tot pașnică și foarte atentă. Așa e politica Franceiei, și așa va fi cea a d-lui de Waddington la Londra.

DIN JUDEȚE

O dispozițiune laudabilă. — Curierul Th. Bălașan relatează :

Din inițiativa d-lui ajutor de primar Naiman Paraschiv s'u, s'a dispus ca cel mult până la finele unei presente să s'a ridice de pe strada V. Alexandri deposit

trămisea inainte pe bărbatul său ca să înceapă atacul.

— Generale, cine ți-a spus? ingăna el.

— Ce îți pasă? Știi, ș'atât ajunge. Uite, Séverac, fi sincer. De mult ai luat un aer de prim amoz de melodramă, mărturisește că e o femeie amestecată in toate acestea! Să vedem... acum un an pleca in Algeria? Ai voit să te duci după dănsa? Și acum că ți-ai vedut pe mama ta, nu mai poți de nerăbdare ca să te duci iar la ipochimena! Ce zici? am ghicit?

— Generale, îți jur..

— Eh!, scumpul meu, e vârsta de vină... și eu in vremea mea! Ah! așa schimbă voies cele trei stele ale mele pe cele patru galoane ale tale. Ca să am drept să roșesc ca tine acum..... Va să zică e lucru hotărît, vrei să pleci inapoi?

— Da, generale, trebuie, sunt silit, zise bietul băiat emoționat. Și credea că, pentru a refuza propunerea ce mi faci, am motive cari, dacă nu sunt acelea pe care le crezi, sunt foarte serioase..

— Fie după voia ta! din nou te vom vedea plecând cu mare măhnire, contesa și eu... avem o mare prietenie pentru tine.

— Generale... răspunse Petre... Dar vocea i se înăbuși, și rămase inaintea d-lui de Canalheiiles fără să poată zice o vorbă, cu ochii umezi.

— Aide! iată! că se emoționează

acum! strigă contele, cuprins și el de emoțiunea lui Séverac. Aide, copilul meu, să vedem...

— Iartă-mă, generale, zise Petre. Cuvintele d-tale, așa de bine-voitoare, m'au atins foarte mult.

Se opri. Apoi, cu o energie intunească :

— Ah! Crede că ziua in care mă voi întoarce acuma, dându-mi viața pentru d-ta, va fi bine venită pentru mine?

— Aide, copilul meu, aide!...

Frossard, neliniștit, și arăta capul prin ușa salonului, și, văzând pe cei doi oameni strângându-și mâinele cu iubire, intră și el. Contele și Petre, in tăcere, veniră spre el. D-nu de Canalheiiles, foarte preocupat, dupe pe Frossard într'un colț, și arătându-i pe Séverac care se așeza intristat lângă cămin :

— Mă întristează, acest băiat, zise el. N'are curaj nici de cum. Ar fi in prezua de a face vr'o nebulie, pe cât se vede, și nu m'asî mira nici de cum... Trebuie să aibă in inimă înrădăcinat vr'un amor nenorocit... D-ta amical lui cel mai intim, ți-a făcut vr'o dată confidențele sale?... Nu? Ei bine! întreabă-l cu dibăcie; între tineri încrederea este mai mare... Încearcă să atrunzi acest mister... și comunică-i mi rezultatul.

Notarul privi pe d-nu de Canalheiiles cu atata turburare in cât aceste i întrebă :

cercetarea criminală a abuzurilor din primăria Galațului din 1882, și „Vocea Cov.“, chiar din origina ei, este creată sub ministerul Cartagiu, cu sune grase din bugetul județului Covurlui și primăriei Galațului, pentru care a și primit numele de „Vocea Covurluiului“, adică Vocea care papă banii Covurluiului.

PAPISMUL IN ROMANIA.

La ziua insemnată prin ordinul domnesc s'a intrunit la mitropolie un divan extra-ordinar, compus din 12 Membri ai clerului inalt, cu mitropolitul și Episcopii in frunte, din un număr peste 30 boeri. Resultatul deliberării acestui divan s'a adus la cunoștința Domnului prin anafaraa următoare :

Prea Înaltăte Doamne!

In urmare Domneștel țidule din 17 a lunii trecute August, alcătuiu-se la sfânta mitropolie a țărilor obștească adunarea cinului bisericesc și politicesc, in tocmal după cuprinderea luminatelor porunci a Înaltăte Tale, au pătruns cu bună luare aminte dogmaticoesca punere inainte prin notă de către d. K. K. Impăătescul agent, atingătoare de cel întâiu punct bisericesc a improvsalnicilor pămăntenilor moldoveni, pentru un episcop apusienesc, numindu-l Catholic-romanic, cerând pentru dănsul slobodă voea la lucrările, ce se ating de datorile chămarii sale, și cetind mai întâiu nota din cuvânt in cuvânt, am văzut că cererile sunt, ca acest cu chemarea de episcop să aibă a cerceta bisericele catolicești, ca sunt in cuprinsul olandăreii sale (adică in Moldavia) a îndrepta bunele rândueil in popoarele sale, a hotărî întâmpătoarele pricinii între oile păstoriei sale, a ștergi tainele „adică mirul, și a face ungere sau crisma, care se zice că este la dănsul datoria unui episcop, și care la credința catolicească nu se face odată cu botelul, ci după trecerea de căți-va ani a celui ce vine in lume, in sfârșit și ca să stănuască formalnic episcopul in zilele prasniciilor.

Din aceasta lesne se intelege, că puterea cuvântului este, de a se legi in principatul acesta formalicescul păstor a credinței catolicești, și acesta să aibă de acum protecția cea din porunca, care arată d-lui agentul că s'au rânduit a o păzi pentru bisericile catolice din Moldova.

Prea Înaltăte Doamne! prin stălpirea ochilor noștri asupra acestei note a ciastitului agent am văzut două noui isovdiri private; una de a dobândi formalnic păstorie in patria noastră și cea de al doilea de a resuna formalnica protecție a agenției pentru bisericele apusienesci din Moldova. Amădoud împingeri aspre, și isovdiri neașteptate într'o eparchie, care au păzit până acum ființa sa prin „hărăzitele pronomidii din invecchine de către prea puternica împărăție, și cel mai întâiu articol a pronomiilor celor mai scumpe este păzirea cea fără de nici o băntuire a legii și a bisericilor noastre, care acest har statornic l'am văzut răvărșindu-se de către prea puternica și hrănitorea împărăție. Întârit prin toate vrednicile de cuvântuță hatisherifuri, după care se inchide toată toleranța dogmaticoescă, a altor streine inclinații, și pe această temelie nădăjdum a lăsa și pe urmașii noștri spre mângăiera cea desăvârșită. Pentru aceasta, dar, implinind porunca înălțimii tale, facem aicea o precădere in'scurt pentru ispitele, câte după vreme au făcut apusenii bisericiești ca să poată a fi păstori inca de când nu ăra in pământul acesta of de a bisericele catolicești, și începem de la un veac recunoscut, găsindu-se prin Istoriile veștil

O polemică între zările din Galați. — In ziarul „Galații“ aflăm : Foiața „Vocea Cov.“, ca și „Poșta“, nu perde nici o ocaziune de a numi pe ziarul liberal, „Galații“, foale prefectorală; denumirea nu este exactă, sciundu-se de toți că este organul partidului liberal, precum probează No. 1 al acestui ziar. „Vocea Cov.“ primește însă banii oficiali pentru publicațiunii, și este trecută in

3) Sub-prefectul Alecu Pastia. cel demisionat acum din cauză că e dat in judecată cu chestia popușilor stricați.

— Ce ai? Oh! trebuie se șoil mult mai mult de cât lași să se vază...

Frossard, in interesul lui Séverac, le conșur să'mi spu tot, cu deamăruntul...

— Nu știu nimic, domnule contesă, zise Frossard; și și zicea: să i spun tot, și inca in detalii. Cum să întemplă!

Și ce ocaziune!

Valsul să termina. Sarah, la brațul lui La Liviniere, roșie, puțin cam obosită, surizind cu buzele întredeschise ca să poată respira mai cu înlesnire, inainta cu rochia ei albă scurată, care i lăsa să i să vază micile picioare încălțate cu pantofi de piele cu pulberea auruil. Venia așa de direct spre Séverac, in cât acesta, neliniștit, și voind cu ori ce preț să evite o conturborie, să sculă ceremonios, oferindu-i locul său, și se îndreptă spre ușa care să deschidea pe terasă. Acolo era Blanca și Madelena. Atras de un magnet nevins, Petre, fără să știe, se ducea neincetat spre partea unde era d-ra de Cygne.

Afară era o răcoare delicioasă. Noaptea era plăcută și senină. Stelele nemărate luceau pe cerul limpede. Petre și aduse aminte că, in timpul nopților petrecute sub cort, când somnul fugea de el, și întâmplase să alegea una din acele stele strălucitoare cu lumina tremurătoare. Îndrepta spre dănsa invocațiunii mute. Să gândească Blanca, poate in același timp cu el, o privea, și că, in această contemplantă

ellinești, că mai înainte de închinarea su-punerii țerei la prea înalta Poartă, în vremi neșezate, și răsărite, și în-văzările neamurilor megieșite, de au și cărat biserica apusenească a trimite păstorii în Moldavia spre împunerea oilor sa-le, prin tragerea la dogmele lor pe mol-dovenii de atunci, însă nu au putut a-juge la pravețul lor, fiind isgoniți cu pietre și cu lemne, și unii dintr'nsi și u-ciși de catră norodul pravoslavnic, „aceas-tă întâmplare, fără de indoire, să înțele-ge că slujește de pildă că au fost latinii păstorii în patria noastră“. După aceasta apoi este și epoci a Istoriei pământului, care arată, că după ce au intrat pământul nostru în stăpânirea prea puternicilor Impărații la anul 1592: un Kraiu al Ar-dealului anume: Bator, Sigismund, trimi-tând oști în Moldavia, sălăncește să ră-pit pe cel de atunci Domn Aron Vodă pre carele prea înalta Poartă avea rânduit stăpânitorii țerei într-o doua Domnie a sa, și ducându-l în Ardeal i-au ridicat viața prin tăerea capului, rânduinđ nu-mitul Kraiu, pe unul anume: Rasvan om al său, pentru a fi domn Moldaviei; acest Rasvan a dus cu sine și pe un episcop latinesc nu știm sub ce nume de eparchie, pentru carele Istoricul pământ-estii, și Meletie scriitorul Geografiei a vremii aceea facu pomenire, că ar fi fost trimis episcop de către papa Romei Cli-ment al 8-lea. Într'acest chip dar nu du-pa trecerea de multă vreme, și mai în-ainte de afacere prea puternica Impără-ție răsăritească a celui Bator Kraiu Ardealului, însciuțându-se de întâmplarea Moldaviei Kraiu Leșesc prin arătarea bo-erilor pământului, ce au fost fugit spre scăpare în megieșita țară leșască, au nu-mit cu primirea acelor boeri pământeni de atunci Domn pe un Ieremie Vodov: pe carele cu oști leșeși l-au trimis în Moldavia, isgonind pe Rasvan omul Craiului Bator, împreună cu toți al sâi, iar prea puternica Impărăție găsind cu cu-vință alegerea lui Ieremie Vodă, din pământeni, s'au întors într-o Domnie țerei. Atunci Kraiu Ardealului Bator au por-nit jalba sa către Papa Romei cel din vremea aceea, asupra Craiului Leșesc arătând că el necruțind, nici chelțuială, nici osteneală au răpit Țara Moldovei, din stăpânirea prea înaltei Porți, sub cea mai bună nădejde că pre toți locuitorii țerei ar fi putut a-l trage la dogmele a-pusenești, iar Craiu Leșesc cu împotriva sa urmare au înzădărnicit lucrarea sa cea răvnitoare către lege, drept aceea și Pa-pa tulburându-se, au anatematisit pe Craiu țerei leșești pentru împedecarea ce au făcut. Iată dar și al doilea întâmplare care nu numai că nu poate sluj drept pildă bisericeii apusenești, dar încă este ca un prilej pământenilor Moldaviei pen-tru descoperirea mrejiilor legii, și pentru îngrijirea cea pururea despre dânsule. Nu-măi rămâne altă epoci după această sil-nică întâmplare de vre-un episcop sau păstor latinesc, în țara noastră, și aceea ce se pomeneste prin notă, ca se poată mărturisii de către pământeni, că trecă-torii episcopi ar fi fost, iar nu șezători, pentru care se fac pomenire și prin ana-foraua din partea pământului; nu are alt temei, de cât că în vremea oștirilor tre-cute, când era în pământul nostru oștile altor stăpâniri, sau întâmplat trecătorii episcopi sau Arhiepiscopii latinești din țara leșască unii, și alții din partea țerei Un-gurești, sau pentru trecere, sau pentru particularnice trebuinți cu oărmuritorii oștenești, însă ne arătați de păstorii la-tinești, ne numiți nici de însuși cel mai mar al oștirilor, sau oărmuritorii strei-nii, vremelnicești și într'un cuvânt precum au venit nenumiți așa s'au făcut și nevăzuți fără de nici o formalitate a sfinților lor, și iată că nici această al treilea epoci, nu poate sluj spre temelnică, iar în vremea

de pace de ar fi fost, fără de indoire prin firman vor fi arătat numirea și rândui-re sa și s'au aflat și în analurile Impă-răției trecute.

Să arătăm acum, și cea de față adu-cere aritate a acestor ce trăim, că am văzut cu ochii, într'o curgere acum de șase-zece ani, că în cuprinsul Moldovei, nu a fost episcop sau arhierie apuse-nesc, cu oare-care numire, sau ședere multă ori puțină în pace, și împlințoare desăvirșirei bisericești, fără de cât am văzut preoții pe la satele latinești din țară, și la o capelă apuseniască din Iași, cu slobodă voe făcută anteuși, și capelă numită, iar în anul domniei Domnului Alexandru Mavrocordat, ce au prebagit în Rossia, fără de știința pământenilor pre-făcută capela în zidire de biserică de pia-tră, acești preoți apusenești, viind chi-rononisiți de peste hotar, săvirșia toate ale dogmelor latinești și cați trăsesc din oamenii lipiți la această credință numai de către acei preoți s'au botezat, și s'au uns, și s'au cununat, și s'au îngropat morții lor, toți însă și preoții, și cei de prin sate nu arăta altă formalnică pro-tecție de cât acea pământescă, dar a-cum cu patru ani înainte peste toată nă-dejdea dumnealui, agentul K: Krăești împărății au arătat mării sale Domnulu-Scarlat Calimah procatohului înălțime-tale, că s'a găsit cu cale de către aceas-tă înaltă curte, a se rândui și a se trimi-te la Moldova un episcop sub nume de Bacoviu, ca un începător a legii lo-cuitorilor latinii din țară, după care ne-nădădăuit arătare, mării sa cercetând cinul bisericesc și politicesc, a primit și anafora obștească, că, ființa și șederea în Moldova a unui episcop latin este în potri va obiceiurilor pământului, și nepri-mită de către pravoslavnicii locuitorii de aicea, și ca un lucru și pchinuitor întru cele din launtru, și întru cele de afară de multe feluri de zăgăzări, nu poate a fi de multămire supușilor, și înălțimea sa trimițând acea anafora la prea înalta Poartă, cu adăugirea tălmăcirilor nepri-ncioaselor împrejurări, și aducându-se la pragul prea puternice împărății s'a ar-ătat noue de către înălțimea sa spre respuns prea înalt mehtup a prea înăl-țatului Visir, după cuprinderea vrednicului de cuviniță împărătescului hat, adică, că, de se va face la Tarigrad, vre-o cerere pentru aceasta, se va da respunsul cu-vinițios ministrului Curții pentru ne pri-mirea acestei împliniri, iar de se va mai face aice din partea agenției iarși po-fitoare cerere, să se dea răspunsul că nu se poate primi.

(Va urma)

Publicând această corespondență, in-vițăm pe corespondentul nostru să vină în numărul viitor cu probe.

Amice,

„Mi ceri informații despre starea lu-cruilor de aci, mai ales după ultimele întâmplări; voioșia, cu care îți îndepli-nesc dorința o poți proba prin graba ce pun, în a te satisfăce. Aș fi dorit, să îți scriu lucruri vesele, propășiri pe calea culturii naționale, bună înțelegere într-o toate și între toți, activitate febrilă în a ne cunoaște origina, cine suntem, și care e menirea noastră în viitor din nenorocire însă, o fatalitate îngrozitoare se pare, că ne ține pașii; ura, invidia și discordia pare, că și așezări locuin-țele între noi, așa că ori-ce mișcare a unor inimi generoase de a ne face bine-le ni se întoarce în rău, în proporție cu mărimea binelui. Am aduce a-minte numai de ultimele evenimente este a mă umple de o adăncă mahnire, fiind-

bească, să și deschiză inima, s'arate rana sângerată din ea, și să facă pe acea față să înțeleagă că, dacă părea că nu înțelege amorul după vorbele ei timide, că nu l' surprinde în privirea ei limpede, cauza era pentru că să găsea silii a fi surd și orb. Ar fi voit să cază la picioarele ei, să și sfășie peptul cu unghiile, să sufere fi-sicește după cum suferea cu mora-lul, crezând că o nouă durere va face să i pară mai puțin crudă cea ve-che. Și, în furia lui, dorea să aibă o putere infernală, ca să confunde în-tr'o prăpastie tot ce l' inconjura. Vi-să o destrucțiune formidabilă, din care va scăpa pe Blanca, ținând'o tremu-rătoare și fericită pe inima sa. Răgi intern, și presintă tinerilor fete o fi-gură așa de descompusă de durere în cât nu și putură ascunde spaima.

— Ce ar? l' întrebă Blanca, cu vo-cea mișcată.

— Nimic, domnișoară, răspuse Pe-tre cu vocea schimbată.

Și temându-se nu și comită vr'o imprudență irreparabilă, voi să plece.

— Adio, domnișoară, zise el. Poate că va trece multă vreme până să mai revii în Franța. Cine poate preve-dea schimbările ce să vor produce în timpul lipsei mele! E probabil că te vei mărita... Urez, din adăncul in-imii mele, ca să fi fericită...

Aceste vorbe, Petre le pronunță cu o dulceață pătunțoasă. Părea că

cu ved din zi în zi, ce ajunge nobila și leala tendință de a ne cultiva spiritul în limba noastră maternă, pierde, se ni-micește din lipsa de alimente nutritive. Convins însă, că durerea noastră va găsi în sufletul său un rezonator echou, „mi calc pe animă, mi deschid plaga și îți scriu.

Dacă este adevărat, că dându-se ele-mente, unu om genial și onest, poate să dea o formă acestor elemente, să le stabilească o țință, către care trebuie să tindă, cu un cuvânt să creeze o națiune din acele elemente, apoi fără îndoială, că și inversa este posibilă. Pretențiunile noastre nici n'au fost, nici nu pot fi, — judecând cu maturitate —, prea mari; o-nestitatea și munca, cari ne a dobândit o meritată considerațiune, printre ne-amurile în cari trăim și cu cari venim în contact, aceea o avem și cată să o pă-străm și în viitor; după cum nu am dat nici un semn de turburare, în stare de lucruri în care ne-am găsit, aceeași liniă o urmăim și de aci înainte. Ce dorim așa de grav, în cât să întâlnim atât de mari pedici? Dorim a ne cultiva limba noas-tră maternă; dorim să citim și să știm, ceea ce citim; dorim să laudăm pe D-zeu, având conștiință de ceea ce facem; cu un cuvânt nu avem alte pretențiuni, de cât aceea, fără cari omul nu poate să facă nici un pas pe calea civilizațiunii și fără cari nu suntem de cât un element putred, de care societatea nu are nici un folos, iar noi, cu toată activitatea noas-tră, ne vedem niște părăsitate, cari trăim din luminile și produsele celor ce mun-cesc cu folos!!!

Tendențele noastre sunt naturale, in-erente naturii omenești, și ca ast-fel ni-meni nu le poate împedica; ceea ce este și mai mult, noi lucrând ast-fel, lucrăm pentru stabilirea Orientului, care, periodicese, este teatrul oriblelor vēr-sării de sânge. Dacă este ast-fel con-clușiunea la care ajungem, cauza e că obstacolele ce întâmpinăm sunt plămă-dite de noi înși-ne, sau mai bine de unul singur, contra noastră a tuturor. Nenorocirea noastră ne a înzestrat cu un om, cu atât mai periculos, cu cât se află mai sus pus. Scif, despre cine vorbesc, nu protesta. L' cunosc, zic. Dacă ai fi trăit puțin cu densus, te ai fi covins, că ceea ce știi, e o complexă nescin-ță. Pasionat, pe cât o natură vitre-gă poate, să facă pe om, în mij-locul unor moravuri înfrânate, și patri-archale, ca ale noastre, — dă cu picio-rul și decenții, pune în groaza familiilor noastre, compromite sânta noastră causă, cu un cuvânt, interesul general nu e nimic, pe lângă satisfacțiunea poftelor sale. — Califică-le cum voesci, însă or-cât de aspru, calificățiunile tot sunt mai pre-jos de adevăr. Strămoșilor noștri, de sigur nu li s'a întâmplat așa ceva, pentru ca să aibă un calificativ, care să ecualeze în asprime cu degradatoarele fapte ale acestui om! Toți știu, că sunt câț-va ani, de când prins în Ianina în situați-nea scârboasă, a fost încarcerat; acum un an și jumătate, telegraful v' aduse șci-re, că a fost rănit pentru patriă; fugi d'acolo, nu crede; de ce în mijlocul orașului agresorii nu au fost prinși? Imo-ralitatea s'a ridicat la înălțimea patrio-tismului? Cu ast-fel de calități omul no-stru, te mai îndoiesc, dacă familiile o-neste, — nu puțin la noi, — nu vor să in-troducă ast-fel de buruiană prin casele lor? Interesat pe cât se poate, incapabil de a face ceva și a se ilustra prin sine însuși, el asumă activitatea tuturor celor-l'alți. În Ochrida este și școala și biserica românească. Cine, din Românii de la Dunăre, șcia? În schimb însă, este îndopat de articolele declamatorii ale ne-potului său. Ah! De l'ai fi auzit cu cât cinism striga în cercul său: „guguman

este acela, care nu știe să facă banii oric-un!“. Dacă se întâmplă, ca veri-unul din profesori să fi inteligent, activi consciin-cios, cu foc sacru în el și pătruns de mi-siunea sa, l' șcanează, l' ațăță, l' suc-cesce l' calmiază, l' desguștă, l' disperă, l' suspendă, l' sdrucină pentru tot-d'au-na lui viitorul, er concetățenilor sel le ia un bun părinte, pentru copilașii pe-care l' educa.

Dacă acesta este omul, pe care Romă ni-l vitorul de bine l' au ales, ca să ese-cute laudabila și generoasa lor operă, de a goni întunerecul dinprejurul nostru; dacă prin fapte ce și am descris, e adevărat, că D-l Inspector nici patriot, nici politic nu s'a arătat; dacă în tot ce face, can-tăresce mai întâiu, cât de mare folos l' aduce ceea ce este de făcut; dacă în fi-ne el singur și condita să este pricina pentru care cestiunea noastră nu poate face un pas, de ce compatrioții noștri din România periclitează, pentru unul singur viitorul și binele unu neam întreg? Sau cel puțin, de ce nu i se circumscrie au-toritatea de acțiune, pentru ca să nu la-se urme de rușinarea sa ori pe unde este suflare românească? Ori se crede, că se va îndrepta l'... Ce?.. Acum cunoaștem noi, cari sunt produsele școali fanariote. Gonitul profesor grec nu poate să devie român numai în câți-va ani; cosmopolit se poate, și atunci este invederat, că e depurte de a avea sentimentele și desin-teresarea, pe care, o ast-fel de întreprin-dere o reclamă.

B.

VARIETAȚI

Cholera în fața medicinei. — Cholera nu s'a putut încă defini, ast-fel că ni-meni nu e în stare să susțină dacă acest flagel este contagios sau infecțios.

Cholera este ea infecțioasă sau conta-gioasă? Iată ce se întreabă medicina, și părările în această privință sunt împăr-țite: unii susțin că este contagioasă, al-ții că este infecțioasă.

De când a început să se vorbească de cholera din Egypt, s'a pus iarși în dis-cuțiune definițiunea ei.

Se zice că o boală este contagioasă când se comunică de la individ la indi-vid, fie prin contact direct, fie prin con-tact indirect.

O boală infecțioasă din contra se ivește din cauza miazmelor răspândite în at-mosferă. Ea se întinde prin urmare prin singura violare a atmosferii.

Cele două școli rivale, școala contagi-unii și infecțiunii, au argumente de a-ceiași greutate.

Contagioniștii invoacă popasurile cho-lerii în diferitele ei invasiuni. Tot-d'a-u-na acest flagel s'a întins prin căile co-merciale cele mari, unde cel atinși de cholera s'au aflat în contact cu cei să-nătoși.

Ei aduc exemple de o mare însemnă-tate, prin cari dovedesc că izolarea a protegat populațiunii întregi în contra a-celui flagel.

În 1831 Curtea Rusiei s'a închis cu to-tul la Peterhoff. Cat timp a ținut epide-miea, casa împăratului n'a avut nici o comunicațiune cu cel din afară. Această casă avea în launtru zece mii de perso-ne. În jurul palatului acest flagel se-cera într'un mod îngrozitor. În intru însă nu sa semnalat nici un cas de holeră.

Același fenomen s'a observat și în 1855 la Comptantinopole în școala militară, ș'o închisoare de criminali, care se aflau în-tr'un oraș plin de holerici, n'a fost că-tuși de puțin atinsă de acest flagel, gra-ție izolării celei mai riguroase. În fine, în 1855, Sicilia intrerupânduși relațiunile cu țările atinse de holeră, a fost aparată de acest flagel.

Petre v'ăzu pe Sarah palidă, dar li-niștită; suridea. Numai, de cele două părți ale gurii, o tremurătură nervoasă îi mișca buzele.

— Ceea ce mi ceri nu se poate, răs-puse el.

Două fulgere scânteiară în ochii Sarah. S'a învineți. Degetele i se strân-seră cu atât violență în cât închea-turile le trosniră.

— Bagă de seamă! strigă ea cu vocea tare pe care deja nu mai era în stare s'o stăpânească. Dacă nu te vei supune, peste o oră voi veni la tine acasă, chiar în casa mamei tale...

Respiră cu putere, se mai liniști puțin, și, indulcind expresiunea figurei care devenise teribilă, zise încă:

— Ești... Du-te până la capătul par-cului, și, când vei vedea pretutindeni luminile stinse, întoarce-te aci în serră. Voui veni îndată și eu.

Petre stete un minut nehotărît. Cal-cula pericolele întreprinderii, și le com-para cu amenințările pe care i le a-dresase Sarah. O știa în stare să le execute. Înțelese că o ultimă luptă mai avea să susție. O primi.

— Fie... voui veni...

(Va urma)

La aceste exemple infecționiștii aduc altele tot atât de însemnate. Citează pe medicii care n'au murit, de și au îngrijit pe holerici, și vorbesc de case în care nu s'a observat nici un cas de holeră, de și s'au aflat în strade infectate, etc. etc.

În fața contagioniștilor și infecționiș-tilor se ridică eclecticii, care voesc ca ho-lera să fie și infecțioasă și contagioasă. Ei zic că ori-ce individ atins de holeră degagează, ca un braț al Gangelui, miasme care viciează atmo-sfera. Dacă acești te-oretici au dreptate, cearta între contagi-oniști și infecționiști va înceta. Și unii și alții vor avea dreptate.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

27 Iulie — 9 ore dimineața

Cair, 26 Iuliu.

În ziua de ieri au fost în Cair 380 morți de cholera cari au avut loc mai cu seamă în oraș.

Berlin, 26 Iuliu.

Impăratul a conferit d-lui Ioan Calen-deru, fost comisar general al României la Berlin pentru drumurile de fer, crucea Ordinului Coroanei cu plăcă.

(Havas.)

ANUNCIU

Pe lângă fabrica mea de spirt de la He-răstrău (comuna Băneasa) am perfecționat și moara de abur după numerotațiunea sistem Pesta, introducând vâlătucuri (valzuri) noi.

Anunțând aceasta, sunt în plăcuta poziți-une d'a aduce la cunoștința onor. Public, că în moara mea se produce făină de prima cali-tate din cel mai bun grâu cultivat în Româ-nia. Dd-nii amatori se pot adresa la biroul meu din Calea Moșilor, No. 50, unde am în-ființat și un deposit de făină sub propria mea firmă, Andrei A. Popovici.

Tot o-dată aduc la cunoștința generală, că pe lângă desfacere de făină, tratez și afaceri de spirt brut și rafinat, produs în fabrica mea mai sus numită, precum și diferite alte daraveruri.

Andrei A. Popovici.

SCHIMBARE DE DOMICILIU

Dⁿⁱ WILH. SALTER

DE LA FACULTATEA DIN VIENA

Special: BOALE DE FEMEII

ȘI SYPHILIS

S'a mutat Strada Pescăria-Veche Nr. 8 vis-a-vis de Hotel Londra (Calea Moșilor) Consultațiunii de la 8—9 a. m. și 3—5 p. m.

VIN NEGRU

de Orevița și Golu-Drăncea

Vechi de 4 ani, calitate superioară tuturor altor vinuri. — 15 fr. vadră.

ALB DE DRAGASIANI

din recolta anului 1879. — 15 fr. vadră la

PAUN POPESCU & Comp.

18, Strada Lipsani, 18.

SCHIMB ȘI COMISION

FRĂȚII BENZAL

41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis,

CURSUL BUCUREȘTI

Pe ziua de 15 Iulie 1883, ora 12

EFECTELE	Camp.	Vănd.
6% Oblig. de Stat convertite.	98	98 1/2
6% Căilor ferate Rom.	102	102 1/2
5% Renta Amortisabilă.	93 1/2	94
5% Renta Română.	92 1/2	93
Oblig. de Pensie [300 L] Dob. 10 fr.	230	232
7% Scrisuri fonciare rurale.	101 1/2	102
5% " " " " " "	90	90 1/2
7% " " " " " "	101 1/2	101 3/4
6% " " " " " "	97	97 1/2
5% " " " " " "	87	87 1/2
5% Impr. Municipal București	83 1/2	84
Impr. cu pr. Buc. (bil. 20 L).	33	34
Acți. Bancii Naț. a României	1380	1390
Acți. Banca Dacia-România	388	390
Acți. Banca Dacia-România	242	244
" ale soc. de cred. mobil.	506	508
" construcții.	99 1/2	aur.
Obligațiuni egite la sorți și O.	2 30	2 35
Acțiuni soc. Naționale.	2 1/2	2 1/2
Auf. contra Argint și B. Banca.	2 50	2 55
Rubla hârtie	2 13	2 14
Florin	50	55

CURSUL DIN VIENA	26 Iulie
Napoleonul.	9 50 1/2
Ducatul.	5 65
Lose Otomane.	24
Rubla hârtie	117 25

CURSUL DIN BERLIN	26 Iulie
Oppenheim	100 10
Ruble hârtie	201 40
Oblig. noui 6%	103 90
5%	99 30
Renta Amort 5%	93 80

CURSUL DIN PARIS	26 Iulie
Renta Română.	91 1/2
Lose Ottomane.	50 1/2

SCHIMBUL	15 Iulie
Paris (3 lun).	9917 1/2
" la vedere.	100
Londra (3 lun).	25 2
" la vedere.	25 28
Berlin (3 lun).	122 15
" la vedere.	123 20
Vienna la vedere	213

Adrese pentru telegrame BENZAL

